

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7556

гр. София, 11.09.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в закрито заседание на 11.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **6966** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал.3 ГПК.

По делото е постановено решение № 4931 от 19.07.2023 г., с което са отхвърлени обективно съединените искиове, предявени от С. К. ДИ А. - С. КООПЕРАТИВА, кооперативно дружество с ограничена отговорност, учредено съгласно законодателството на Република Италия, чрез адв. Д. В. от САК, с адрес [населено място], [улица], ет.3, срещу БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА, [населено място] 1000, пл. „К. А. Г“ № 1, за присъждане на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ на обезщетения за имуществени вреди.

Постъпила е молба от 11.08.2023 г., подадена от ответника БНБ, за изменение на решението на АССГ в частта на разноските, тъй като не е уважена претенцията му за присъждане на разноски.

Препис от молбата е връчен на насрещната страна С. К. ДИ А. - С. КООПЕРАТИВА на 24.08.2023 г., която не взема становище в дадения ѝ 7-дневен срок.

Съдът намира молбата за допустима като подадена в срока по чл.248, ал.1 от ГПК. Разгледана по същество е неоснователна.

Съдът не намира основание за отклонение от изложените в решение № 4931 от 19.07.2023 г. мотиви в частта за претендираните от ответника БНБ разноски.

Разпоредбите на ЗОДОВ са специални по отношение на процесуалните закони АПК и ГПК, съдържат специални правила относно разноските, в които няма пропуск или препращане, поради което следва да намерят приложение към случая и не следва да се тълкуват разширително.

Съгласно чл. 10, ал.4 от ЗОДОВ (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от

Закона за правната помощ. Тази норма няма обратно действие и изрично с Преходните и заключителни разпоредби на ЗОДОВ (обн. - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) с § 6. (1) е предвидено, че този закон се прилага за предявените иски молби, подадени след влизането му в сила, а неприключилите до влизането в сила на този закон производства се довършват от съдилищата, пред които са висящи, включително при последвало въззивно и касационно обжалване. Производството пред АССГ е образувано на 21.06.2019 г., преди влизане в сила на посоченото изменение на нормата на чл. 10 ЗОДОВ с приемане на нова ал.4, която не може да намери приложение в случая.

На основание § 6 от ПЗР към ЗИДЗОДОВ на ответника не се дължат разноски.

Вярно е, че в мотивите на Определение № 2 от 20.04.2021 г., постановено от ОССГ от ГК от ВКС и Първа и Втора колегия на ВАС по Тълкувателно дело № 1/19 година, с което се отклони искането за приемане на съвместно тълкувателно постановление, се прие, че предвиденото положение в новата ал. 4 на чл. 10 от ЗОДОВ /ДВ бр. 94 от 2019 г./ следва да е приложимо и за заварените от изменението на закона дела, каквото е и настоящото, но съгласно нормата на чл. 130, ал.2 от ЗСВ само Тълкувателните решения и тълкувателните постановления са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове. Посоченото Определение по Тълкувателното дело не е задължително за съда, за да намери приложение нормата на чл. 10, ал.4 от ЗОДОВ и в настоящата хипотеза. Такава задължителна сила не е предвидена за мотивите на Определения по Тълкувателни дела.

Съдът е наясно с формираната в III-то отделение на ВАС противоречива съдебна практика по приложението на чл.10, ал.4 от ЗОДОВ, като намира такава и в подкрепа на поддържаното от него становище: в този смисъл са Решение № 8327 от 08.08.2023 г. по адм.д.№ 11487/2021 г. и Решение № 8429 от 21.08.2023 г. по адм.д.№ 11503/2022 г. на III отделение на ВАС. Цитираните в молбата решения на ВАС и АССГ не представляват преобладаваща практика.

По изложените съображения не е налице основание за изменение на решението в частта за разноските поради липса на основание за присъждане на разноски в полза на ответника по исковете по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

С оглед изложеното молбата на БНБ за изменение на решението в частта на разноските е неоснователна. Така мотивиран, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането, обективизирано в молба от 11.08.2023 г. на ответника БНБ за изменение на Решение № 4931 от 19.07.2023 г. по адм. дело № 6966/2019 г. по описа на АССГ в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: